

**การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความ
ของนักเรียนชั้นปีที่ 2 ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิค KWL และวิธีสอนแบบปกติ**
**A COMPARISON OF READING ABILITY OF SECONDARY TWO STUDENTS
DURING BY USING KWL TECHNIQUE AND NORMAL TECHNIQUE METHOD**

กฤติยา สุภาพงศ์*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิค KWL และวิธีสอนแบบปกติ 2) เพื่อศึกษาความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิค KWL 3) เพื่อศึกษาความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค KWL มีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค KWL มีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การอ่านจับใจความ, เทคนิคการสอน KWL, วิธีสอนปกติ

*นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Abstract

The purpose of this research was 1) to study the ability of reading comprehension of secondary two students during teaching by using KWL technique and normal teaching method. 2) to study the reading ability of secondary two students during before and after by using KWL technique. 3) to study the reading ability of secondary two students during before and after by using normal teaching method.

The research found that

1. Secondary two students taught by KWL technique had the ability of reading were higher than

normal teaching method at the .05 level of significance.

2. Secondary two students taught by KWL technique had the ability of reading after were higher than before at the .05 level of significance.

3. Secondary two students taught by normal teaching had the ability of reading method after were higher than before at the .05 level of significance.

Keyword: reading ability, KWL, teaching methods

บทนำ

ความสามารถในการสื่อสารภาษานั้น ประกอบไปด้วย ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งทั้ง 4 ทักษะนี้ต้องประกอบไปด้วยกันการสื่อสารจึงจะมีประสิทธิภาพ การรับสารด้วยการอ่านนั้น ถือเป็นความสามารถในการรับสารระดับที่ 2 ต่อจากทักษะการฟัง ซึ่งผู้อ่านจะต้องอ่านหนังสือได้ และใช้ความสามารถในการอ่านนั้นการจับประเด็นสำคัญของเรื่องเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่อง และจุดมุ่งหมายของเรื่องที่กำลังอ่าน นักอ่านที่จะสามารถนำสารที่อ่านไปก่อให้เกิดประโยชน์กับตนเองได้นั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถดังกล่าว เพื่อให้การอ่านในครั้งนั้นนำไปใช้ประโยชน์ได้

การพัฒนาทักษะการอ่านเป็นวาระที่สำคัญยิ่งเพราะในปัจจุบันนักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพียงอ่านหนังสือได้ แต่ไม่ได้อ่านหนังสือเป็น จึงทำให้นักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ตอบคำถามไม่ได้ ส่งผลให้เป็นผู้ที่ไม่รักการอ่าน ทั้งที่ความเป็นจริงนั้นการอ่านเป็นการเปิดโลกการศึกษาที่ไร้ขอบเขต ความรู้ต่างๆ ทั่วทุกมุมโลกนั้นแฝงอยู่ในหนังสือที่หลากหลาย ทั้งในตำราเรียน หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือแม้แต่หนังสือการ์ตูน แต่เมื่อนักเรียนไม่ชอบอ่านหนังสือ ความรู้เหล่านั้นจึงไม่ได้ถ่ายทอดสู่นักเรียน ดังที่ จิราภรณ์บุญณรงค์ (2554: 3) กล่าวว่า การอ่านจัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ เพราะวิชาการต่างๆ จำเป็นจะต้องอาศัยความสามารถในการอ่านเพื่อที่จะทำความเข้าใจเนื้อหา และจับใจความจากเรื่องที่อ่านแล้วจึงนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ตามที่ต้องการ ดังนั้น การจะพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะภาษาไทยโดยเฉพาะการอ่านจับใจความให้สูงขึ้นนั้น ครูผู้สอนต้องแสวงหาเทคนิคการสอนและจัดกิจกรรมให้เหมาะสม แวมยุรา เหมือนนิล (2541: 17) ได้กล่าวถึงการอ่านจับใจความสำคัญว่า การอ่านจับใจความเป็นความเข้าใจเรื่องระดับต้น และเป็นพื้นฐานสำคัญมากสำหรับการอ่านระดับสูงต่อไป เช่น ถ้านักเรียนจับใจความเรื่องที่อ่านไม่ได้ ก็คงไม่สามารถอ่านเพื่อวิจารณ์ว่าเรื่องนั้นดีหรือไม่ดีได้เลย เช่นนั้น สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551: 15) ได้กล่าวว่า กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน และประโยชน์ของการอ่านจับใจความ จึงกำหนดเรื่องการอ่านไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระภาษาไทย สาระที่ ๑ เพื่อเน้นย้ำให้นักเรียนทุกระดับชั้นได้มีความสามารถในการอ่านเพื่อพร้อมสู่การพัฒนาในทักษะที่สูงขึ้นไป

นักเรียนส่วนใหญ่ที่อ่านหนังสือไม่เข้าใจเรื่อง หรืออ่านไม่แตกฉานเพราะไม่สามารถจับประเด็นเรื่องที่อ่านได้นั้น เพราะ นักเรียนไม่ชอบอ่านหนังสือคือ อ่านแล้วไม่เข้าใจ อ่านแล้วไม่สามารถจับประเด็นได้ ไม่ทราบว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ และอย่างไร เพราะไม่เคยตั้งประเด็นก่อนอ่าน หรือฝึกให้อ่านอย่างมีระบบ ซึ่ง กุริภัทร ทิศร (2543: 11) ได้ชี้แจงปัญหาการอ่านไว้ว่า การที่นักเรียนไม่ชอบอ่าน ไม่มีนิสัยรักการอ่านหนังสือ อาจเป็นเพราะในปัจจุบันสื่อประเภทต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุทัศน์ คอมพิวเตอร์ ฯลฯ ล้วนเป็นสื่อที่นักเรียนสนใจมากกว่าเพราะสะดวก ทราบข้อมูลข่าวสารได้เร็ว จึงทำให้นักเรียนสูญเสียเวลาที่ควรได้อ่านหนังสือไป และในที่สุดจะทำให้ขาดนิสัยรักการอ่าน เสียโอกาสในการที่จะนำความรู้จากการอ่านไปพัฒนา

ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการอ่านจับใจความสำคัญ ซึ่งเป็นการอ่านขั้นพื้นฐานเพื่อให้ผู้เรียนได้มีพื้นฐานการอ่านที่ดี สนใจอ่านหนังสือมากยิ่งขึ้น ดังที่ พรทิพย์ ชาตะรัตน์ (2545: 59) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถในการอ่าน คือ สามารถอ่านได้มาก อ่านได้เร็ว และอ่านได้ถูกต้อง ย่อมมีโอกาสในชีวิตหลายๆ ด้านมากกว่า เช่น ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ เป็นต้น เช่นนั้นผู้วิจัยจึงได้นำเทคนิคการอ่านแบบ KWL ซึ่งเป็นเทคนิคที่ต่อยอดจาก KWL โดยมีหลักการ 4 ระดับ ดังนี้ คือ นักเรียนคิดว่าตนเองรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน (K) นักเรียนต้องการรู้อะไรอีก (W) นักเรียนรู้อะไรจากเรื่องที่อ่าน (L) และสุดท้ายเมื่อนักเรียนได้เข้าใจเนื้อเรื่องแล้วสามารถสร้างแผนผังมโนทัศน์อธิบายเรื่องที่อ่านที่ได้ ประสิทธิภาพ จากนั้นนักเรียนร่วมกันอภิปรายเรื่องของตนเองและถกประเด็นที่อ่าน ซึ่งนอกจากเป็นการฝึกให้นักเรียนได้อ่านอย่างเป็นระบบก่อนหลังแล้วยังฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่หลากหลายกล้าคิด กล้าทำ โดยอยู่บนพื้นฐานของเหตุและผล เช่นเดียวกับความเห็นของ สมศักดิ์ กุริภาดาวรรณ (2544: 75) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ที่สอดคล้องกับ ที่สอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตนว่าตนคิดอะไร มีวิธีการอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการจัดระบบเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมี

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้สนใจจะศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นปีที่ 2 ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิค KWL และวิธีสอนแบบปกติ โรงเรียนแย้มจาดวิษานุสรณ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้สำหรับรายวิชาภาษาไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิค KWL และวิธีสอนแบบปกติ

2.เพื่อศึกษาความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิค KWL

3.เพื่อศึกษาความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1.ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค KWL สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิค KWL หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.ความสามารถทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยวิธีสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแถมจาดวิชานุสรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ทั้งหมด 86 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแถมจาดวิชานุสรณ์ สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยใช้วิธีการสุ่มห้อง จำนวน 2 ห้อง จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ภาษาไทยของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่ใกล้เคียงกันจากนั้นจึงใช้การจับสลากเลือกห้องทดลองและห้องควบคุม ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ได้นักเรียนจำนวน 53 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง จำนวน 27 คน ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค KWL กลุ่มควบคุม จำนวน 26 คน ที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ตัวแปรที่ศึกษา

1.ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ได้แก่การสอน 2 แบบคือ

1.การสอนโดยใช้เทคนิค KWL

2.การสอนแบบปกติ

2. ตัวแปรตามได้แก่ (Dependent variable) คือ ความสามารถทางการอ่านจับใจความ

ขอบเขตของเนื้อหา

การอ่านจับใจความสำคัญเนื้อเรื่อง โดยแบ่งเป็น 5 เรื่อง ดังนี้

1. การอ่านจับใจความนิทาน
2. การอ่านจับใจความเพลง
3. การอ่านจับใจความข่าว
4. การอ่านจับใจความบทความ
5. การอ่านจับใจความกวีนิพนธ์

ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาในการวิจัย การวิจัยในครั้งนี้ใช้เวลาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 10 ชั่วโมง ใช้เวลาในการศึกษาเริ่มตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน 2560 – 16 กุมภาพันธ์ 2561

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ KWL
2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ
3. แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความดียิ่งขึ้น เนื่องจากได้ฝึกคิดที่เป็นระบบตามลำดับ ก่อนหลังความสำคัญ รู้จักการตั้งประเด็นในการอ่านอย่างมีทิศทาง
2. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อ่าน ในการร่วมกันค้นหาคำตอบและสร้างองค์ความรู้ของตนเอง
3. นักเรียนได้มีความกล้าแสดงออกและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โดยการร่วมกันอภิปราย เนื้อเรื่องที่เห็นร่วมและเห็นต่าง เพื่อการค้นหาคำตอบอย่างมีเหตุผล
4. ครูได้แนวคิดทางการสอนอ่านจับใจความให้มีประสิทธิภาพ มีหลักการ อย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้รักการอ่านต่อไป

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนด้วยเทคนิค KWLกับการสอนแบบปกติ

ความสำคัญของการอ่านจับใจความสำคัญ ธัญเทพ กองสุข (2557: 22) สรุปความสำคัญของความสำคัญของการอ่านจับใจความสำคัญว่า การอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญมากต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์โดยเฉพาะใช้ในการศึกษาหาความรู้ หากบุคคลที่มีความสามารถในการอ่านจับใจความ

ดีก็จะทำให้สามารถเข้าใจความรู้ต่างๆ ได้โดยง่ายทุกรายวิชาได้รวดเร็วยิ่งขึ้น อีกทั้งความสามารถในการอ่านจับใจความยังมีส่วนสำคัญต่อการประกอบอาชีพในชีวิตประจำวันของมนุษย์ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้นอีกด้วย ดังนั้นหากจะพัฒนาประชากรไทยให้มีคุณภาพทัดเทียมกับประเทศต่างๆ ก็ควรจะเริ่มจากการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความให้เด็กไทย มีความสามารถที่สูงที่สุด

กลวิธีการอ่านจับใจความสำคัญ กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ (2546: 189) ได้กำหนดกลวิธีการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดการอ่านได้อย่างเหมาะสมและสามารถจับใจความหรือคำตอบได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น
2. ตรวจสอบประกอบของหนังสืออย่างคร่าวๆ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ คำชี้แจงในการใช้หนังสือและภาคผนวก ฯลฯ เพราะส่วนประกอบของหนังสือจะทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องหรือหนังสือที่อ่านได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว
3. ทำความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าเป็นหนังสือประเภทใด เช่น สารคดี ตำรา และบทความ ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้มีแนวทางในการจับใจความได้ง่าย
4. ใช้ความสามารถทางภาษาในการแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความต่างๆ อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
5. อ่านเพื่อการวิเคราะห์ข้อความหรือแนวความคิดในเรื่องที่อ่าน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL

ขั้น K (What we know) เป็นกิจกรรมก่อนการอ่าน ครูตั้งคำถาม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนบอกความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังจะอ่าน จากนั้น รวบรวมข้อมูลที่ได้มาใส่ไว้ในตารางช่อง K

ขั้น W (What we want to know) เป็นกิจกรรมระหว่างอ่าน นักเรียนร่วมกับครูในการตั้งคำถามหรือสิ่งที่ต้องการจะรู้จากเรื่องที่อ่าน แล้วบันทึกลงในตารางช่อง W

ขั้น L (What we have learned) เป็นขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน ซึ่งขั้นนี้นักเรียนจะได้คำตอบในสิ่งที่ต้องการรู้ หลังจากการอ่านเรื่องแล้ว ให้นักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถามที่ได้กำหนดไว้ในช่อง W แล้วบันทึกลงในช่อง L

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL หลัง

เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.053. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการสอนด้วยเทคนิค KWL อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) และได้รวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้ 1) ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านจับใจความ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกัน 2) ดำเนินการสอนในคาบเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยใช้เทคนิค KWL สำหรับห้องกลุ่มทดลอง และใช้การสอนแบบปกติกับห้องกลุ่มควบคุม 3) ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านจับใจความสำคัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เวลาทดสอบ 50 นาที 4) นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิค KWL และวิธีสอนแบบปกติโดยใช้ t-test แบบ Independent Groups
2. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค KWL โดยใช้ t-test แบบ Dependent Groups
3. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยวิธีสอนแบบปกติ โดยใช้ t-test แบบ Dependent Groups

ผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค KWL มีความสามารถ ในการอ่านจับใจความสำคัญสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค KWL มีความสามารถ ในการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับ การสอนโดยใช้เทคนิค KWL สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการอ่านที่สอนโดยใช้เทคนิค KWL ทำให้ความสามารถทางการอ่านจับใจความสำคัญสูงกว่าการสอนแบบปกติ อันเป็นผลมาจากการสอนอ่านที่ใช้เทคนิค KWL นั้นเป็นการสอนอ่านที่มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน ฝึกผู้อ่านให้ไล่ระดับความสำคัญก่อนหลังและสร้างแรงกระตุ้นให้ผู้อ่านพยายามค้นหาคำตอบจากเรื่องอ่าน และฝึกให้ประสบการณ์เดิมก่อนเริ่มอ่านส่งผลให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านจับใจความได้ดีขึ้น ดังความเห็นของพัชรินทร์ แจ่มจำรูญ(2547: 80) ที่กล่าวถึงกระบวนการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL เพื่อเสริมทักษะการอ่าน ได้อธิบายว่าขั้น K เป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องฝึกใช้ประสบการณ์เดิมของตนเอง ประสบการณ์เดิมของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญมากในกิจกรรมการอ่าน เพราะความรู้จากประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานให้นักเรียนคาดเดาเนื้อเรื่องจากชื่อเรื่องได้ สอดคล้องกับความเห็นของ วัชรรา เล่าเรียนดี(2547:91)ที่ได้ให้รายละเอียดกระบวนการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL เป็นขั้นตอนที่ละเอียดดังนี้ 1.เลือกบทอ่านที่น่าสนใจหรือบทอ่านที่นักเรียนต้องเรียนรู้ 2.ทำตารางแผนผัง KWL สำหรับนักเรียนเป็นรายบุคคลและสำหรับนักเรียนทั้งชั้น แผนผัง KWL ควรติดบนกระดานหรือบอร์ดที่ใหญ่พอที่จะเขียนเติมข้อความลงในแต่ละช่องได้ หรือแสดงบนเครื่องฉายแผ่นใส และนักเรียนควรมีแผนผัง KWL ของตนเองเพื่อบันทึกในขั้นกิจกรรมอิสระ หรือกิจกรรมกลุ่ม 3. ให้นักเรียนเข้ากลุ่ม (2-4 คน) ตามความเหมาะสม ระดมสมองช่วยกันคิดเกี่ยวกับเงื่อนไขสาระสำคัญ ศัพท์เดิม วลี ข้อความที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำหนด โดยมีคำถามนำ และบันทึกลงในช่อง K ในแผนผัง KWL ให้ได้มากที่สุดและความเห็นของ จิราภรณ์ บุณณรงค์ (2554: 53) กล่าวว่า ขั้น K นั้นเป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องฝึกใช้ประสบการณ์เดิมของตนเอง ประสบการณ์เดิมของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญมากในกิจกรรมก่อนการอ่าน เพราะความรู้จากประสบการณ์เดิมจะเป็นพื้นฐานให้นักเรียนสามารถคาดเดาเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์จากชื่อเรื่องได้ในขั้น W เป็นขั้นที่สร้างแรงกระตุ้นให้ผู้นั้นอยากรู้ความจริงของเรื่องที่อ่าน อยากรู้อะไรที่มากกว่าสิ่งที่ตนรู้มาแล้วซึ่งเป็นการต่อยอดจากขั้น K พัทชรินทร์แจ่มจำรูญ(2547: 80) จึงได้อธิบายขั้นนี้ไว้ว่าเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความอยากรู้อยากเห็น โดยใช้วิธีการตั้งคำถามในสิ่งที่นักเรียนต้องการเรียนรู้ สอดคล้องกับ วัชรรา เล่าเรียนดี (2547:91) ถามนักเรียนว่าเขาอยากรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน ครูและนักเรียนช่วยกันบันทึกคำถามลงในช่อง W ในแผนผังบนกระดานและแผนผังของตนเอง จนกว่านักเรียนจะหมดคำถาม ถ้านักเรียนตอบเป็นคำพูดธรรมดาให้แปลงเป็นคำถาม ก่อนบันทึกลงในช่อง W และความเห็นของ จิราภรณ์ บุณณรงค์ (2554: 53) ได้ให้ความเห็นว่า ในขั้น W เป็นกิจกรรมที่

ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามในสิ่งที่นักเรียนอยากรู้อยากเห็น การตั้งคำถามของนักเรียนเป็นการสร้างแรงจูงใจในการอ่าน และเป็นจุดสำคัญให้นักเรียนหาคำตอบในการอ่านขั้นสุดท้ายคือ ขั้น L ขั้นนี้เป็นการสรุปความรู้ที่นักเรียนได้จากการอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมดอย่างละเอียดหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือเป็นการสังเคราะห์ความรู้ที่ได้ว่า อ่านแล้ว ได้เรียนรู้อะไรจากเรื่อง ซึ่งสามารถนำมาใช้ได้ทั้ง งานเขียนที่เป็นสารคดี และงานเขียนเป็นบันเทิงคดี เพื่อฝึกให้นักเรียนเห็นคุณค่าของเรื่องที่อ่าน พัทธินทร์แจ่ม จำริญ (2547: 80) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนเรียนรู้วิธีการอ่านหนังสืออย่างมีสมาธิและการจดบันทึกข้อมูลจากสิ่งที่อ่านอย่างถูกต้อง และวัชรมา เล่าเรียนดี (2547:91) ได้อธิบายถึงขั้นตอนสุดท้ายของเทคนิคนี้ไว้ว่าให้นักเรียนอ่านบทอ่านโดยละเอียด และเขียนลงในช่อง L นักเรียนควรหาตอบตอบของคำถามในช่อง W ให้ช่วยกันตอบลงในแผนผังรวมและแผนผังของตนเอง สำหรับการบันทึกสิ่งที่เรียนรู้ในช่อง L ครูควรกระตุ้นส่งเสริมให้นักเรียนบันทึกสิ่งที่น่าสนใจเป็นพิเศษด้วยอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับสาระต่างๆ ที่บันทึกในช่อง L จากนั้นกระตุ้นให้นักเรียนสำรวจคำถามอื่นในช่อง W ที่หาคำตอบไม่ได้ หรือยังตอบไม่ได้จากบทอ่านนั้นและงานวิจัยของจิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554: 53) ที่ได้อธิบายถึงการใช้เทคนิคในขั้นนี้ว่า ขั้น L เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนเรียนรู้วิธีการอ่านหนังสืออย่างมีสมาธิ และสามารถจดบันทึกข้อมูลจากสิ่งที่อ่านอย่างถูกต้อง โดยจะเลือกจดเฉพาะประเด็นที่สำคัญ ซึ่งการจดบันทึกจะช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนเนื้อหาได้โดยไม่ต้องย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องอีกจากขั้นตอนทั้ง K W และ L นั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของธัญเทพ กองสุข (2557: 17) ที่ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอนแบบ KWLH-PLUS ซึ่งเทคนิคดังกล่าวนี้เป็นเทคนิคที่ต่อยอดมาจาก KWL โดยมีใจความว่านักเรียนจะสามารถระดมความรู้จากประสบการณ์เดิม สามารถเขียนสิ่งที่ต้องการรู้ และหาคำตอบจากสิ่งที่ต้องการรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับ การสอนโดยใช้เทคนิค KWL หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะการสอนที่เทคนิคการสอนที่ฝึกให้นักเรียนนำประสบการณ์เดิมของตนเอง และค้นหาคำตอบในสิ่งที่ตนเองไม่ได้รู้นั้นจะเป็นการเพิ่มศักยภาพในการอ่านมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพัชรินทร์แจ่ม จำริญ (2547: บทคัดย่อ) มีผลกาวิจัยว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียน ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554: บทคัดย่อ) มีผลการวิจัยว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ธัญเทพ กองสุข(2557: บทคัดย่อ) ที่อธิบายว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ KWLH PLUS มีความสามารถในการอ่านจับใจความหลัง

เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของ เสาวภา ช่วยแก้ว (2558: บทคัดย่อ) มีผลการวิจัยว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. การนำเทคนิคใหม่ๆ มาประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพการอ่านจับใจความสำคัญ ดังที่ได้นำเทคนิค KWL มาใช้นี้
2. ควรเลือกเนื้อหาหรือบทความที่นักเรียนสนใจ เช่น เพลงและข่าวที่ทันสมัย หรือบทความสาระที่ใกล้ตัวนักเรียนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนจดจ่อที่จะอ่านเนื้อหานั้นอย่างมีสมาธิและเกิดประโยชน์กับนักเรียน
3. ครูควรใช้คำถามกระตุ้นนักเรียนให้ร่วมกันระดมสมองหากกระบวนการขั้น W นักเรียนมีคำถามน้อยเกินไป หรือครูอาจมีกิจกรรมให้เกิดการแข่งขันเพื่อกระตุ้นนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการนำเทคนิค KWL ว่านักเรียนพึงพอใจเทคนิคนี้ในการเพิ่มความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญมากน้อยเพียงใด
2. ควรพัฒนาเป็นแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญเพื่อมาใช้ประกอบการสอน โดยใช้เทคนิค KWL
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค KWL กับเทคนิควิธีสอนอื่นๆ และในระดับชั้นที่แตกต่างออกไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กนกวรรณคันธกร, ศศิวิมลชิน(2557) ได้ศึกษาเรื่องการใช้เทคนิค *KWL Plus* เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 2 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาภาคพายัพเชียงใหม่.

- จิรนนท์พลสวัสดิ์. (2554). การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มี
ความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึงจากการสอนอ่านด้วยวิธี KWL-PLUS. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม.
(การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิราภรณ์บุญณรงค์. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษา
ปีที่ 6 ที่ได้รับการด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย)
นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิสนา แคมณี. (2553). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญเทพ กองสุข (2557). ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH PLUS ที่มีต่อความสามารถในการ
อ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม.
(วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ.
- พัชรินทร์แจ่มจำรูญ (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอน
แบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS กับวิธีสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอน ภาษาไทย)
นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรทิพย์ ชาติระรัตน์. (2545). การอ่าน: เครื่องมือในการแสวงหาความรู้. วิชาการ5, (1 มกราคม)
- ภูริภัทร ทิศร. (2543). การอ่านมีประโยชน์โปรดมารักการอ่าน. วิชาการ 3,7(กรกฎาคม):11.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2547). เทคนิคการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2544). เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2553). การอ่านจับใจความ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น ชมรมเด็ก.
- ศิริวรรณ เสนา. (2541). การศึกษาคุณลักษณะของเนื้อความสำหรับฝึกคัดลายมือที่ส่งผลต่อการดำน
ลายมือ และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรียญานิพนธ์ กศ.ม.(การ
ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาพรรณ. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. พิมพ์ครั้งที่ 4.
เชียงใหม่: The Knowledge Center.